

[Indenrigsministeren.]

slag vil kunne give, og det er endda et tilsagn, som rækker et betydeligt stykke ud over det, man anmoder om i folketingsbeslutningen. Vi har meget mere arbejdsstof i folketinget og nok så knap tid, så lad os dog vente, til vi får den reelle debat om langt større problemer end bare en enkelt del af sagen.

Ejler Koch (S):

Det konservative forslag til folketingsbeslutning om sikring mod misbrug af CPR-numrene berører nogle meget væsentlige spørgsmål. Det berører hele spørgsmålet om anvendelse af den moderne teknik i administrationen, det vedrører spørgsmålet om, hvordan vi finder den rette balance mellem individets beskyttelse og den nødvendige administrative effektivitet. Det er næppe muligt at give noget helt klart og præcist svar på, hvor denne balance skal ligge. Problemerne er uhyre vanskelige; der er store fordele ved at anvende teknikken, men der er selvfølgelig også visse risici forbundet hermed. Problemerne er, som det jo også fremgår af den betænkning om offentlige registre, der er kommet, uhyre komplicerede og næppe egnede til særlig bastante løsninger.

Det konservative folkepartis beslutningsforslag berører jo imidlertid kun en enkelt lille krølle af dette meget store, indviklede problemkompleks og berører det endda på en sådan måde, at man må sige, at selv om man vedtog forslaget, løste man jo slet ingen problemer. For hvad er det, der står i forslaget? Der står, at man skal hindre samkøring af hinanden uvedkommende registre. Det lyder jo smukt og rigtigt, men der er ingen, der fortæller os, hvad uvedkommende registre er, og det er jo netop et af de problemer – som for øvrigt også er drøftet i betænkningen – det er interessant at få afklaret i forbindelse med behandlingen af hele dette problem.

Der til kommer, at beslutningsforslaget er overflødig, fordi det konservative folkeparti ved, at regeringen allerede i trontalen har bebudet, som ministeren også nævnte nu, en langt mere omfattende lovgivning på dette område for at få behandlet disse vanskelige problemer i en større sammenhæng.

Jeg kan derfor ikke lade være med at beklage, at de konservative har ment at måtte løbe sådan et politisk kapløb i denne sag for at komme først med at rejse disse problemer i folketingssalen. Jeg synes, disse problemer er

alt for alvorlige og alt for komplicerede til, at det er nødvendigt at slå politisk mønt af at være den, der har rejst dem i salen.

Jeg håber, at vi på grundlag af ministerens forslag kan blive enige om at gennemføre en lovgivning på disse områder. Men jeg tror også, vi må gøre os klart, at det forslag, vi har her, ikke vil være til nogen hjælp eller i hvert fald ikke til megen hjælp i forbindelse med de overvejelser og drøftelser, vi skal ind i.

Derfor vil jeg gerne tage ministeren på ordet og takke for det tilsagn, han på regeringens vegne har givet om, at dette lovforslag allerede vil komme i januar måned 1977; så håber jeg, at vi umiddelbart derefter kan komme i gang med problemerne. Jeg tror, vi står os ved at vente med at drøfte problemerne, til vi har fået dem belyst i denne bredere sammenhæng, og ikke kun den lille krølle, som det konservative folkeparti har rejst med dette forslag.

Biltzing (V):

Ved første øjekast ser det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om forbud mod anvendelse af CPR-numre eller, som det faktisk hedder, personnumre ganske besnærende ud, men efter blot nogen eftertanke bliver det klart, at forslaget ikke har nogen egentlig værdi.

For det første må der spørges, hvad et personnummer egentlig er. Tager man det sidste ciffer væk, er det så stadig et personnummer, eller må det da efter forslaget anvendes frit? Eller hvis personnummerets sidste fire cifre erstattes af slægtsnavnets tre første bogstaver og det sidste ciffer anvendes til en kønsangivelse, er det så stadig et personnummer, eller må det anvendes frit?

For det andet må der spørges om, hvorledes et forbud mod anvendelse af personnumre skal kunne kontrolleres. Vi kender jo hverken antallet eller omfanget af private registre, hvor personnumrene anvendes.

For det tredje er det jo ingen betingelse for at få oplysninger fra et personregister ad uretmæssig vej, at personnummeret kendes: et misbrug kan lige så let finde sted, når personens navn og fødselsdato kendes. Det er ved at sørge for sikrede personregistre, at misbrug om ikke helt kan elimineres, så dog minimeres. Men sikrede registre får man ikke ved blot at forbyde anvendelse af personnumre i den private sektor, problemerne er langt mere omfattende,